

O B S A H.

Kapitola	Strana
I. Popis Wakefeldské rodiny, v níž převládá pří- buzná podoba mysli i osob	15
II. Rodinné nehody. Ztráta majetku přispívá jen ke zvýšení hrdosti lidí vynikajících	21
III. Stěhování. Na konec se shledává, že šťastné poměry životní si člověk zjednává sám	27
IV. Důkaz, že i nejnepatrnější jmění může po- skytnouti štěstí, jež nezávisí na okolnostech, leč na povaze	37
V. Získání nové a vzácné známosti. Več největší naděje skládáme, ukáže se obyčejně nej- osudnějším	43
VI. Blaho venkovského krbu	49
VII. Popsání městského vtipálka. Největší hlupáci naučí se býti duchaplnými pro jednu nebo dvě noci	54
VIII. Milostná pletka, jež slibuje málo štěstí ale může vésti k mnohému	61
IX. Předvedení dvou velice vznešených dam. Skvě- lejší ústroj někdy zdánlivě propůjčuje skvě- lejší vychování	71
X. Rodina pokouší se závoditi s lépe postave- nými. Trampoty chudáčků při snaze jeviti se nad své poměry	76
XI. Rodina posud hodlá vypínati hlavy	82
XII. Osud zdá se býti odhodlán pokořiti rodinu Wakefeldskou. Mrzutosti jsou často trapli- vější než opravdová neštěstí	89
XIII. Pan Burchell shledán nepřitelem, ježto se osmě- lil dáti nepříjemnou radu	97
XIV. Nové mrzutosti; aneb důkaz, že zdánlivé ne- hody jsou třeba skutečným požehnáním	102
XV. Veškerá mrzutost páně Burchellova rázem od- halena. Pošetilost přemoudřelosti	111

Kapitola	Strana
XVI. Rodina užívá schytralosti, proti níž staví se schytralost ještě větší	119
XVII. Stěží nalezne se ctnost, jež by odolala síle dlouhého a milého pokušení	127
XVIII. Snaha otcova, aby ztracené dítě opět získal ctnosti	139
XIX. Popis osoby nespokojené s dnešní vládou a bojící se ztráty našich svobod	146
XX. Příhody filosofického tuláka, honícího se za novotou, leč ztrácejícího spokojenost	158
XXI. Přátelství mezi nešlechetníky trvá krátce, což jest provázáno jenom obaplným uspokojením	179
XXII. Kde láska je základem, snadně se viny od-pouštějí	191
XXIII. Jediné vinníci mohou býti dlouho a úplně bídnými	197
XXIV. Nové trampoty	204
XXV. Není postavení, byť sebe bídnějším se zdálo, aby nebylo provázáno nějakou útěchou	211
XXVI. Oprava ve vězení. Aby se zákony staly doko-nalými, měly by nejen trestati, ale i odmě-novati	218
XXVII. O těžce věci dále	226
XXVIII. Štěstí i bída spíše výsledkem obezřelosti než ctnosti v tomto životě, ježto nebe pokládá časná zla i blaha za věci o sobě pouze ni-cotné a nestojící za to, aby si činilo sta-rosti s jích rozdělením	232
XXIX. Průkaz stejného jednání Prozřetelnosti zde na zemi vůči šťastným i bídným: že podle po-vahy rozkoše a bolu musí býti chudášům v životě příštím nahrazen přebytek jejich útrap	247
XXX. Ukazují se příznivější vyhlídky. Buďme ne-oblomni a osud se posléze změni v náš prospěch	254
XXXI. Dřívější blahověle oplacena nyní s neočeká-vaným úrokem	266
XXXII. Závěrek	288